

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Μάιος 2013

αρ. φύλλου 150

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@otenet.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

Η ΑΠΑΞΙΩΣΗ ΤΩΝ, μέχρι τώρα, ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ **ΑΡΧΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ**

Δε θα χρειαζόταν να περιγράψει κανείς (ερμηνευτικά έστω) την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα μας και η ελληνική κοινωνία, μια που όλοι, έστω και αποσπασματικά, την γνωρίζουν και την βιώνουν άμεσα. Χρειάζεται, όμως, να γίνει, επιγραμματικά, μόνο και μόνο για να φανεί ανάγλυφα ο (μακρύς, δυστυχώς, και όχι ανέφελος) δρόμος διαφυγής προς τα εμπρός.

Σύννεφα πυκνά στον εξωτερικό μας περίγυρο

Παρά τη συνεχιζόμενη ένταση στις σχέσεις ΗΠΑ και γερμανικής Ευρώπης, φαίνεται να γίνεται αποδεκτή από τους «Μεγάλους», επί του παρόντος, η **γερμανική κυριαρχία και κατοχή** της Ελλάδας, κάτι που γίνεται φανερό σε όλους τους τομείς, εκτός του τομέα της ενέργειας και των υποδομών, για τον έλεγχο των οποίων όλοι ερίζουν, ερήμην των Ελλήνων. Και οι ηγεσίες μας αδιαφορούν ή αδυνατούν, όχι μόνο να ελέγξουν, βέβαια, αλλά τουλάχιστον να παρακολουθήσουν πού πηγαίνουν τα πράγματα, ώστε να προσαρμόσουν τη στάση τους και να μην εξευτελίζονται, πράττοντας ή αποδεχόμενοι αυτά που προηγουμένως απέρριπταν. Αντίθετα οι ομολογουμένως αντίπαλοι-εχθροί, όλοι σχεδόν οι γείτονες, ευτυχούν εναντίον μας, μιας που, ομολογημένα επίσης, δεν έχουμε δικούς μας εκπροσώπους-ηγέτες.

(συνέχεια στη σελ. 2)

Η ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ **ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ** **ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ**

Σας καλεί στην ανοικτή εκδήλωση-συζήτηση που διοργανώνει

την **Τετάρτη 12 Ιουνίου στις 6.30 μ.μ.**

στο Πολιτιστικό Κέντρο «Μελίνα Μερκούρη»
του Δήμου Καλλιθέας

σε αίθουσα του 1^{ου} ορόφου, οδός Μεγίστης 18-20

Γιατί φτάσαμε στη σημερινή υποδούλωση και
εξαθλίωση ;

Πώς θα απελευθερωθούμε, θα αναπτυχθούμε και
θα προοδεύσουμε ;

Η ΚΑΤΟΧΙΚΗ «ΑΝΑΠΤΥΞΗ»

Η κατοχική κυβέρνηση, και ιδιαίτερα ο πρωθυπουργός της, βλέποντας ότι η δουλική εφαρμογή της πολιτικής που τους υπαγορεύουν οι ξένες δυνάμεις οδηγεί σε νέα χειρότερα μνημόνια, επιχειρούν να παραπλανήσουν τον ελληνικό λαό, προπαγανδίζοντας ότι αρχίζει οσονούπω η ανάπτυξη. Τελειώνουν, άλλωστε, οι δόσεις των δανείων του χρόνου. Θα είναι η πολλοστή φορά που ο Σαμαράς διαψεύδεται, αφού δεν αποφασίζει αυτός αλλά η τρόικα. Ίσως νομίζει ότι θα περάσει τα νέα πιο σκληρά μέτρα, υποσχόμενος τον επερχόμενο παράδεισο, για να παρατείνει την πολιτική του επιβίωση έως τις γερμανικές εκλογές και μετά βλέποντας και κάνοντας.

Ο ελληνικός λαός, κατά τις περσινές διπλές εκλογές που επέβαλε, ψήφισε κοινοβουλευτική πλειοψηφία υπέρ της παραμονής στο ευρώ. Και τώρα για πρώτη φορά βρίσκεται μπρος σ' ένα πολιτικό αδιέξοδο, όπου κανένα από τα μεγάλα προβλεβλημένα κόμματα δεν τον πείθει ότι θα του προσφέρει άμεση λύση ατομικά ή συλλογικά, έστω και παραπλάνωντας τον, ανατρέποντάς του έτσι συσσωρευμέ-

(συνέχεια στη σελ. 4)

Επιστράτευση με μέλλον, **επιστράτευση στο μέλλον.**

Η απεγνωσμένη κυβέρνηση των ξένων συμφερόντων προχωράει με κάθε τρόπο και κάθε μέσο στην επιβολή των σχεδίων της. Απεγνωσμένη, γιατί είναι πλέον σ' όλους φανερό ότι ο δρόμος της όχι μόνο δεν οδηγεί, ως μονόδρομος μάλιστα, στη σωτηρία, αλλά αντίθετα εξασφαλίζει τη χρεοκοπία κάθε μορφής, οικονομική, κοινωνική, ηθική, εθνική κ.λπ. Με κάθε τρόπο, γιατί έχει ρίξει το μανδύα της δημοκρατικής νομιμότητας της πλειοψηφίας και με αυταρχικό τρόπο επιβάλλει τα μέτρα της, απαγορεύοντας κάθε αντίδραση και κάθε νόμιμο και δημοκρατικά θεσμοθετημένο τρόπο άμυνας του λαού. Η ουσιαστική απαγόρευση του απεργείν, με τις επαναλαμβανόμενες επιστρατεύσεις σε διάφορες κατηγορίες εργαζομένων, είναι μόνο ένα

(συνέχεια στη σελ. 5)

Η ΑΠΑΞΙΩΣΗ ΤΩΝ, μέχρι τώρα, ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ (συνέχεια από τη σελ. 1)

Απόλυτη οπισθοδρόμηση στο εσωτερικό

Στο εσωτερικό της χώρας σε όλους τους τομείς συνεχίζεται ο κατήφορος και δείχνει να μην έχει τελειωμό «του κακού η σκάλα». Και ο απίθανος, διορισμός της τρόικας, υπουργός των οικονομικών πανηγυρίζει που η ύφεση θα βαθύνει κι εφέτος κατά 5,7% (!), ενημερώνοντάς μας ότι «ήλθε για να μείνει»!! Και ο (απόλυτα; μένει να δούμε... και μακάρι όχι) μεταλλαγμένος πρωθυπουργός, κυρίαρχος σε μια παράλυτη, παρά τους αλληλοσπαραγμούς της, κυβέρνηση ταξιδεύει, για να προσφέρει «στο πιάτο» τα ιμάτια της χώρας, όπου δεν τον αποπέμπουν και μάλιστα με σκασιότητα. Το μόνο στο οποίο, επί του παρόντος, διακρίνεται είναι να προσφέρει το (μικρό, λόγω της κατρακύλας των εμπορικών ή χρηματιστηριακών τιμών) τίμημα της δημόσιας αλλά και των ιδιωτικών μικρών ή μεγαλύτερων, όχι πάντως των μεγάλων, φυσικά, περιουσιών στους «δανειστές», δηλ. τη Γερμανία.

Και σε ένα δεύτερο· επιδεικνύεται μια κλιμακούμενη αυταρχικότητα, όπως στις Σκουριές της Χαλκιδικής (δεν τόλμησαν όμως να εγκαινιάσουν παρόμοια επιχείρηση στη Θράκη...)· όπως στις επιστρατεύσεις, πριν καν εκδηλωθούν οι απεργίες(!)· όπως στην καρατόμηση, ουσιαστικά, των οικονομικών εισαγγελέων κ.κ. Πεπόνη και Μουζακίτη, μια όαση πραγματικά στην έρημο της Δικαιοσύνης, που «αρνήθηκαν» να συνεχίσουν τη θητεία τους, που έληγε τυπικά τον Ιούνιο, αφού τους καπέλωσαν με νέο θεσμό(!), αυτόν του εισαγγελέα διαφθοράς!

Αυτά φέρουν και την υπογραφή του Πρωθυπουργού, που θέλει να προλάβει (νομίζει...) τις αντιδράσεις σ' αυτά τα φρικαλέα που έρχονται και να διαλύσει κάθε, τυχόν, αυταπάτη ότι οι ένοχοι των κολοσσιαίων απατών και κλοπών θα τιμωρηθούν και η λεία τους θα επιστραφεί σ' αυτούς που τώρα την πληρώνουν.

Και τα καθεστωτικά ΜΜΕ έχουν κυριολεκτικά σαστίσει. Λείχουν, με ελάχιστες φωτεινές εξαιρέσεις μέσα τους, εκεί που προηγούμενα έπτυαν και συνεχώς τανάπαλιν.

Το μόνο στο οποίο συντονίζονται είναι να προαναγγέλλουν, κατηγορώντας τα, τάχα, ή και στηρίζοντάς τα οι τολμηροί(!), τα καινούρια δεινά που έρχονται, με υπερβολές (ελπίζουμε), όπως ότι το μόνο όριο για συντάξεις (και μισθούς, εννοείται) είναι τα 360 ευρώ(!), ώστε οι νέοι να φύγουν από την Ελλάδα και ν' αντικατασταθούν από τα εκατομμύρια των λαθρομεταναστών, που στον τουρισμό είναι ήδη 7 στους 2 Έλληνες και σε πολλά χωριά, π.χ. στη Μανωλάδα της Ηλείας, τη γνωστή, 7000 στους 2000 Έλληνες...

Και η αντίδραση των θυμάτων της λαίλαπας;

Φαινομενικά, τουλάχιστο, επικρατεί μια παθητικότητα, κάποιοι μάλιστα ψιθυρίζουν τη λέξη εγκαρτέρηση, που σημαίνει και αποδοχή. Δεν είναι, βέβαια, έτσι.

Κάποιες παθητικές, πάντως, εμφανείς αντιδράσεις σήμερα είναι οι χιλιάδες αυτοκτονίες απελπισμένων, που αισθάνθηκαν το απόλυτο αδιέξοδο, και δε γνωρίζουμε τι θα γίνει, αν αυτή η αυτοθυσία πάψει να φαίνεται ατομική και μετατραπεί σε ενεργητικά συλλογική στόχευση...

Άλλη χαρακτηριστική, φαινομενικά παθητική κι αυτή, είναι τα «κανένα» και «κανένα» στις δημοσκοπήσεις, όπως και η γιγάντωση οσημέραι του ευρωσκεπτικισμού (άργησαν, αλλά έστω...) και ανοικτής άρνησης Ε.Ε. και «ευρώ», κάτι που μας δικαιώνει, κατόπιν καταστροφής όμως, μετά από αγώνα 30 χρόνων. Και βέβαια αυξάνονται και εμπλουτίζονται συνεχώς οι ανεξάρτητες πρωτοβουλίες αλληλεγγύης, παρά τις ιδιοτελείς απόπειρες για έλεγχο ή, αλλιώς, υπονόμευσής τους.

Η βουβή όμως αγανάκτηση και μια σιωπηλή, ακόμη, αποφασιστικότητα σιγοβράζει και, όταν σχηματισθεί η «**κρίσιμη μάζα**», αναμένεται έκρηξη. Ευχόμαστε, και στην κατεύθυνση αυτή εστιάζονται και οι δικοί μας στόχοι, να μην είναι τυφλή, να είναι στοχευμένη σε πορεία και οργανωμένη πέρα κι έξω από αυτούς που τότε θα σπεύσουν, με υποκριτική αυτοκριτική, να την καναλιζάρουν στους δικούς τους, δοτούς και ξένους προς τις πραγματικές ανάγκες της χώρας και της κοινωνίας μας, αύλακες.

Πώς όμως να μη φαίνονται απογοητευμένοι οι πολλοί, όταν νομίζουν πως ό,τι δοκίμασαν μέχρι τώρα απέτυχε, όταν δεν βλέπουν σ' αυτά που τους δείχνουν και ακούουν κανένα φως, όταν τους προτείνουν, άμεσα ή έμμεσα, αυτούς που τα καθεστωτικά «γνωστά» Μ.Μ.Ε. τους προβάλλουν;

Η απαξίωση ολόκληρου του πολιτικού θεάτρου θα οδηγήσει, αργά ή γρήγορα, σε λυτρωτική νέα πορεία.

Όλοι, πλέον, ουσιαστικά δεν πιστεύουν ότι μπορούν κάτι καλό να περιμένουν από το υπάρχον πολιτικό σύστημα και δυσπιστούν, από τώρα, για ό,τι τυχόν θα ετοιμάσουν οι ξένοι πάτρωνες και οι εδώ συνεργοί τους για την τροποποίηση ή αντικατάστασή του, ώστε να εξασφαλιστεί η, προσωρινή έστω, εκλογική νομιμοποίησή του.

Χαμογελούν ειρωνικά ή οργισμένα, όταν ακούν όλα, σχεδόν, τα γνωστά πολιτικά σχήματα να αρνούνται πως τελούμε υπό κατοχήν και υποδούλωση, την οποία έχουν κληθεί να υπηρετούν και, επωφελώς, να διαχειρίζονται.

Αδιαφορούν, ακόμη και οι «υποστηρικτές» της, για την τύχη της κυβέρνησης των γκαουλάιτερ, που συνεχίζει να επιβιώνει λόγω αδράνειας και έλλειψης καλύτερης λύσης, όσο μπορέσουν, παρά τους αλληλοσπαραγμούς και τις ανοησίες τύπου αντιρατσιστικού νόμου, που θα οδηγούσε στα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα από τα επιδιωκόμενα, πέρα από τους γενικότερα αντιδημοκρατικούς κινδύνους που δημιουργεί... **Ποιος, άλλωστε, πιστεύει** στη λεγόμενη ανάκαμψη και ανάπτυξη (αναλυτικά σε άλλο άρθρο), που θα φέρει, ίσως, βελτίωση των αριθμών, σίγουρα όμως καταστροφή των ανθρώπων και απογύμνωση της χώρας από ό,τι θα μπορούσε να τη βοηθήσει στην πρόοδό της;

Αγανακτούν με τη θρασύτητα των διεσπαρμένων «ορφανών» του ΠΑΣΟΚ, του προέδρου του συμπεριλαμβανομένου, που, αλληλοϋβριζόμενοι, επιχειρούν την ανασύνταξη(!) της κεντροαριστεράς, την οποία οι ίδιοι διέσυραν και διέλυσαν με την πολιτική που τους επέβαλαν οι όποιοι πάτρωνές τους. Πώς να βρεθεί άλλωστε κάποιος στοιχειωδώς αξιοπίστος Μεσσίας (γι' αυτούς), για να ενώσει όλους, από τον κύκλο των σημιτικών έως και τους ρεπουσικούς, που το μόνο που τους συνδέει είναι η κάθε είδους ανθελληνική πολιτική;

Όσο για τους «**αντιπολιτευόμενους**», ακόμη και οι θιασώτες τους δυσπιστούν, τουλάχιστο..., για τους, αλληλοσυγκρουόμενους, αόριστους στόχους τους· απορούν για την προσήλωσή τους, ακόμη..., σε Ε.Ε. και το ΕΥΡΩ της («το εθνικό μας νόμισμα»!), την πηγή της καταστροφής της χώρας μας, και ανησυχούν για τις στενές σχέσεις τους με εξωελληνικά κέντρα. Και απογοητεύονται πολλοί, γνήσια αριστεροί, βλέποντας αυτούς που, δίκαια, διαμαρτύρονται για την κεντροποίηση και την τάση διαχείρισης, επωφελούς για πολλούς, βέβαια, της κρίσης να αυξάνεται, να επιδιώκουν συμμαχίες που οδηγούν σε απομονωτικές λογικές και όχι σε αυτές που θα ανοίγονταν σε απελευθερωτικές, κοινωνικά και εθνικά, πορείες

Παρ' όλ' αυτά, αν ξαφνικά ή σχετικά γρήγορα προκηρυχθούν εκλογές, πολλοί, παρ' όλες τις δυσπιστίες τους, θα στηρίζουν και θα ψηφίσουν κάποιους από τους παραπάνω, «για να υπάρξει κυβέρνηση»(!), ακόμη και ναζιστικά κατασκευάσματα, μόνο και μόνο από αγανάκτηση για το παρόν πολιτικό σκηνικό, που δεν ανταποκρίνεται, ως όφειλε, στις κοινωνικές και εθνικές αγωνίες τους για την τύχη της ελληνικής κοινωνίας.

Όμως η πορεία από την πλήρη αμφισβήτηση στην αναζήτηση διεξόδου για Εθνική και Κοινωνική Απελευθέρωση των Ελλήνων έχει αρχίσει, πέρα και αντίθετα σε κάθε πολιτικό τέχνασμα.

ΣΧΕΔΙΑΖΟΥΝ ΝΕΑ ΧΑΡΑΤΣΙΑ ΣΤΑ ΑΚΙΝΗΤΑ

Ο Στουρνάρας, είναι ουσιαστικά ο άνθρωπος της τρόικας στην κυβέρνηση και επιβάλλει στους άλλους υπουργούς, ακόμη και στο Σαμαρά, ό,τι αυτή τον διατάζει, όπως πρόσφατα τη ματαίωση της μείωσης του ΦΠΑ στην εστίαση και του ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης, που είχε προαναγγείλει μετά βαΐων και κλάδων ο πρωθυπουργός. Το υπουργείο του κυρίου αυτού άρχισε πάλι τη γνωστή συνταγή των διαρροών για τα νέα χαράτσια που σχεδιάζει η τρόικα.

Η τρόικα θέλει να φορολογήσει όλη την ακίνητη περιουσία, για να γίνει η κατοχή της δυσβάστακτο βάρος για τους Έλληνες, ν' απαξιωθεί, για να τους υποχρεώσει να την πουλάνε όσο-όσο. Να την πουλάνε, για να πληρώνουν τα χρέη τους στην εφορία. Ακόμη και στα χέρσα χωράφια διαρρέουν ότι θαβάλουν δυσθεώρητα χαράτσια και ποιος ξέρει πού αλλού. Ποιος όμως θ' αγοράσει όλα αυτά τα απαξιωμένα ακίνητα;

Το κακοπαιγμένο έργο είναι γνωστό. Οι δύο θλιβεροί κυβερνητικοί εταίροι θα έχουν αντιρρήσεις και «κόκκινες γραμμές», που θα «υποχρεώσουν» το Στουρνάρα, αντί να φορολογήσει π.χ. 13 ευρώ το στρέμμα, να «υποχωρήσει» στα 11 ευρώ! Κατά τα άλλα, προέχει γι' αυτούς η «συνοχή» της κυβέρνησης, γιατί, αν δε μετείχαν σ' αυτή, θα έψαχναν την ψήφο τους.

Είναι αμφίβολο πια αν μπορούν να πληρώνουν τα αλλεπάλληλα χαράτσια οι περισσότεροι Έλληνες, παρά τις συνεχείς απειλές για κατασχέσεις και φυλακίσεις. **Η επιβίωση του ελληνικού λαού προέχει, για να μπορέσει να σταθεί και πάλι όρθιος.**

Για να ακούνε τα πραγματικά αφεντικά...

Τον περασμένο Απρίλη ο απερίγραπτος Μητσοτάκης επισκέφθηκε την Τουρκία και σε συνέντευξή του στην τουρκική εφημερίδα «Χουριέτ» κάλεσε τον Ερντογάν(!) «τώρα που η Ελλάδα είναι αδύνατη και ανίσχυρη» να αναλάβει αυτός τη λύση του Κυπριακού!!

Πολλοί είπαν ότι πρέπει ο Μητσοτάκης «να τα έχει χάσει», γιατί όλοι οι Έλληνες θα εξοργίζονταν με αυτά που έλεγε και θα το πλήρωναν τα τέκνα και οι έκγονοι.

Τι τον νοιάζει όμως τον Μητσοτάκη τι θα πουν οι Έλληνες πολίτες... Εκείνος στοχεύει σ' αυτούς που καθορίζουν τα πάντα στη χώρα μας. Γι' αυτούς έδωσε τη συνέντευξη. Ήθελε να δώσει εξετάσεις καλής διαγωγής. Τώρα Ε.Ε. και Τουρκία έχουν χειροπιαστούς λόγους να προωθήσουν, όσο γίνεται, Ντόρα, Κυριάκο και υιό Ντόρας.

Για να ξέρουμε...

να στερεότυπα δεκαετιών. Αυτό σε συνδυασμό με τις αναξιόπιστες κομματικές συνδικαλιστικές ηγεσίες, που στην ουσία αποδέχθηκαν τα μνημόνια, έχουν οδηγήσει σε συρρίκνωση των αντιδράσεων κατά της εξοντωτικής κυβερνητικής πολιτικής. Αυτό προβάλλουν οι κατοχικοί ως επιδοκίμασία του «προγράμματος». Κατά βάθος φοβούνται τη συσσώρευση της κοινωνικής οργής και τις υπόγειες αλλαγές στην κοινωνική συνείδηση. Όταν και όπου βρεθεί συλλογικός τρόπος έκφρασης η οργή εκδηλώνεται ακόμη και βίαια (π.χ. Σκουριές), παρά την εκτεταμένη καταστολή και παρά τις προσπάθειες διοχέτευσης των πιο απολίτικων στη Χρυσή Αυγή.

Το ξεπούλημα βαφτίζεται ανάπτυξη

«Ανάπτυξη» κατά Σαμαρά σημαίνει το ολοκληρωτικό ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και των δημόσιων επιχειρήσεων αντί πινακίου φακής σε ξένους και εγχώριους κερδοσκόπους, με ένα αφελληνισμένο κράτος, που έχει αλωθεί από ξένους γκαουλάιτερ, με εργατικό δυναμικό σε συνθήκες δουλείας και ανασφάλιστης εργασίας, με πλήθος λαθρομεταναστών και με μια πρωτοφανή ανεργία και φτώχεια, που συνεχώς αυξάνονται. Γι' αυτή την πλήρη συμμόρφωσή της η κυβέρνηση Σαμαρά, σε συνδυασμό με τη μείωση των λαϊκών αντιδράσεων, εισπράττει τα εύσημα των Ευρωπαίων πατρόνων της και των «οίκων αξιολόγησης», σε μια αυτοεκπληρούμενη προφητεία ανάκαμψης.

Γνωρίζει άριστα ο Σαμαράς ότι, όταν έχει καταρρεύσει η εσωτερική ζήτηση με τη λεηλασία των εισοδημάτων και τα αλλεπάλληλα χαράτσια, καμιά σοβαρή, έστω και ξένη, επένδυση δεν μπορεί να γίνει, αφού οι επιχειρήσεις δεν μπορούν να πουλήσουν στην ελληνική αγορά. Επιπλέον οι τιμές των προϊόντων τους εδώ επιβαρύνονται υπέρμετρα σε σχέση με άλλες χώρες, λόγω των φόρων που έχει επιβάλει η τρόικα. Γι' αυτό, αντί να εγκαθίστανται νέες επιχειρήσεις, φεύγουν κι αυτές που υπάρχουν.

Οι εξαγωγές, παρά την αρχική αύξηση, αρχίζουν να μειώνονται, αφού όλες οι χώρες της ευρωζώνης, πλην της Γερμανίας, έχουν μπει σε ύφεση και τα ελληνικά προϊόντα, λόγω του σκληρού ευρώ, δεν είναι ανταγωνιστικά σε τρίτες χώρες.

Η κατά Σαμαρά ανάπτυξη, που επιχειρεί να τηρήσει και τις γεωπολιτικές ισορροπίες μεταξύ των ισχυρών, που μυρίστηκαν «ψητό», με άγνωστη πολιτική έκβαση, είναι λεηλασίες και «αρπαχτές», που δεν προσφέρουν παρά ελάχιστες θέσεις εργασίας με εξευτελιστικές αμοιβές και αυξάνουν τις τιμές των κοινωνικών αγαθών (π.χ. νερό, ηλεκτρικό). Ταυτόχρονα αφαιρούνται από το δημόσιο κρίσιμοι τομείς για μια πραγματική ανάπτυξη (π.χ.

υδρογονάνθρακες, ηλεκτρισμός, σιδηρόδρομοι, λιμάνια, αεροδρόμια), δηλ. πλήρης αφελληνισμός, όσο τους αφήνουμε.

Πραγματική ανάπτυξη θα υπάρχει, όταν απελευθερωθούμε από τα δεσμά της νέας κατοχής, δηλ. από την Ε.Ε. και το ευρώ, το νόμισμα του κατακτητή. **Παραμονή στο ευρώ σημαίνει διαρκή μνημόνια. «Οικονομία χωρίς μνημόνιο σημαίνει επιστροφή στη δραχμή...»** παραδέχθηκε ο τροϊκανός Στουρνάρας.

Πρέπει ν' αποφασίζουμε εμείς για την πατρίδα μας, για να ενισχύσουμε και να επεκτείνουμε με δημόσιες, κυρίως, επενδύσεις το παραγωγικό μας δυναμικό, ν' αυξήσουμε την αγοραστική μας δύναμη, την εσωτερική ζήτηση και την εθνική παραγωγή, για να μειωθεί δραστικά η ανεργία. **Να πληρώσουμε από τα δάνεια όσα πραγματικά χρωστάμε κι όσα μπορούμε**, να συνάπτουμε εμπορικές και οικονομικές σχέσεις αμοιβαία επωφελείς με όλους. Αυτά όμως, αν και όταν...

Το ελληνικό ποδόσφαιρο

Ο κόσμος του ποδοσφαίρου δεν ήταν ποτέ αγγελικός. Αντανάκλαση της όλης κοινωνίας ήταν. Αλλά κάποιες αρχές και αξίες υπήρχαν. Εξ άλλου είναι το πιο λαϊκό άθλημα.

Ας μην πάμε πολύ μακριά, στην κατοχή, όταν ομάδες αρνούσαν να κάτσουν να χάσουν από ομάδες των κατοχικών στρατευμάτων με την απειλή της εκτέλεσης, όταν τα φέρετρα των ποδοσφαιριστών-αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης καλύπτονταν από την ελληνική σημαία και τη σημαία της ομάδας τους.

Ακόμη και στα μετέπειτα χρόνια οι ομάδες κάτι εκπροσωπούσαν. Η φανέλα είχε σημασία. Υπήρχε και αλληλοσεβασμός. Δίπλα δίπλα στις κερκίδες οι οπαδοί των αντιπάλων. Και ο ένας πανηγύριζε τη διεθνή επιτυχία του άλλου.

Κάποιες ομάδες στο εξωτερικό, όπως η Μπαρτσελόνα, κρατάνε κάποιες αξίες μέχρι σήμερα, που το ποδόσφαιρο είναι καθαρά επαγγελματικό. Στην Ελλάδα τι έμεινε όρθιο; Οι επαγγελματίες ποδοσφαιριστές, συνήθως χωρίς καμιά κουλτούρα, ενδιαφέρονται μόνο για τα συμβόλαια και μπορούν ν' αλλάζουν ομάδες σαν τα πουκάμισα, ακόμη και στις μικρές κατηγορίες. Κάποιοι τυχοδιώκτες αγοράζουν ομάδες, για να ξεπλένουν μαύρο χρήμα, για να κερδίζουν στοιχήματα από στημένους αγώνες ή για να χρησιμοποιούν τους «οπαδούς» ως κοινωνική ασπίδα. Άλλοι πουλάνε οπαδιλίκι, για να κατακλέβουν τους οπαδούς.

Έτσι έφτασαν να εξευτελίσουν ακόμη και τη μεγάλη ομάδα της προσφυγιάς...

Επιστράτευση με μέλλον, επιστράτευση στο μέλλον.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

παράδειγμα.

Στους βασικούς πυλώνες της κοινωνικής συνοχής περιλαμβάνονται η δημόσια υγεία και η παιδεία. Για να πληγεί λοιπόν η κοινωνική συνοχή, πρέπει αυτές να αποδιοργανωθούν και να ευτελιστούν. Ήδη έχουμε ζήσει και παρακολουθούμε την αποκαθήλωση του συστήματος υγείας και τη σχεδόν πλήρη διάλυσή του. Μετά την υγεία ήρθε η σειρά της παιδείας, της εκπαίδευσης και του πολιτισμού. Στόχος είναι να χτυπηθεί το δημόσιο σχολείο, σε όποια βαθμίδα, και για να επιτευχθεί αυτό πρέπει να εξαντληθούν οικονομικά, ηθικά και κοινωνικά αυτοί που με αυτοθυσία και φιλότιμο το στηρίζουν, η πλειονότητα των εκπαιδευτικών.

Με το πρόσφατο πολυνομοσχέδιο, που ψηφίστηκε ξημερώματα της Κυριακής των Βαΐων, πέρασαν διατάξεις που, πέρα από την οικονομική αφαίμαξη, η οποία έτσι κι αλλιώς έχει πλήξει όλους τους εργαζόμενους, επιβάλλουν πρόσθετα βάρη, μερικά τιμωρητικού ή και εκδικητικού χαρακτήρα. Δεν είναι μόνο η αύξηση του ωραρίου κατά δύο ή τέσσερες ώρες, δεν είναι μόνο η υποχρεωτική παρουσία του εκπαιδευτικού στο χώρο του σχολείου, από 08.00 μέχρι 14.00, ανεξάρτητα από το εάν έχει εργασία ή απλά περιμένει να συμπληρωθεί το ωράριο. Το πιο σημαντικό είναι οι απολύσεις όσων χάνουν την οργανική τους θέση, και θα είναι πάρα πολλοί, η μη επαναπρόσληψη χιλιάδων αναπληρωτών εκπαιδευτικών, που επί χρόνια μοχθούν στο χώρο της δημόσιας παιδείας, και η διάλυση οικογενειών, κυρίως στην επαρχία, με τις υποχρεωτικές μεταθέσεις, ακόμα και εκτός νομού, π.χ. ο σύζυγος στο Μεσολόγγι και η σύζυγος στην Κεφαλονιά ή την Ικαρία! Ποια οικογένεια, ποια παιδιά...

Οι πληρωμένοι παπαγάλοι των ΜΜΕ και οι αξιοθρήνητοι πολίτευτές της συγκυβέρνησης έχυσαν κροκοδείλια δάκρυα για τα «δύστυχα παιδιά», (υποψηφίους ανωτάτων σχολών), των οποίων την αγωνία «εκμεταλλεύονται οι άκαρδοι καθηγητές τους», αφού επέλεξαν(!) να κηρύξουν απεργία στην περίοδο των εισαγωγικών τους εξετάσεων. Όμως ξέχασαν το ζοφερό μέλλον που η πολιτική δεκαετιών (των πάλαι ποτέ μεγάλων κομμάτων εξουσίας) τους επιφυλάσσει. Ξέχασαν τις στρατιές των ανέργων πτυχιούχων, που απελπισμένοι εκλιπαρούν για μια οποιαδήποτε δουλειά, συνήθως μαύρη και με απολαβές προσβλητικές. Ξέχασαν ότι το καλύτερο επιστημονικό δυναμικό αναγκάζεται να πάρει το δρόμο της ξενιτιάς, για να επιβιώσει, και στην Ελλάδα μένουν μόνον όσοι αδυνατούν για διάφορους λόγους να εκπατριστούν. Εξ άλλου οι μαθητές βιώνουν καθημερινά τα τεράστια

προβλήματα της οικογένειάς τους, με ακραία αλλά όχι σπάνια περίπτωση αυτήν της πείνας, που η κυβέρνηση φροντίζει να καλύψει με λίγα σάπια φρούτα, που μοιράζει κατά καιρούς. Η απογοήτευση των εφήβων, έτσι, πολλές φορές τους οδηγεί σε αδιαφορία για μάθηση, άρνηση προβληματισμού και έκπτωση αξιών, που δυστυχώς τους ρίχνει στην αγκαλιά της Χρυσής Αυγής. Όμως ποιος ενδιαφέρεται γι' αυτά τα πραγματικά προβλήματα;

Πριν από λίγα χρόνια ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας εθεωρείτο το δημογραφικό. Ποιος σήμερα το αναφέρει; Σήμερα, που οι νέοι (από 20 μέχρι και 40 χρονών) φεύγουν και όσοι μένουν αναγκάζονται να συγκατοικούν με τους γονείς τους για λόγους οικονομικούς, χωρίς τη δυνατότητα δημιουργίας οικογένειας, χωρίς ελπίδα για το μέλλον. Σε λίγα χρόνια θ' αρχίσουν να κλείνουν τα Δημοτικά Σχολεία, μετά έχουν σειρά τα Γυμνάσια, μετά τα Λύκεια και τέλος τα Πανεπιστήμια. Θα μετατραπούμε σε έθνος γερόντων και το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι οι εισαγωγικές εξετάσεις... Αιδώς Αργείοι, αιδώς !!! Όσο πιο γρήγορα φύγουν ή τους διώξουμε, τόσο πιο πολύ πόνο και καταστροφή θα αποφύγουμε. Η Ελλάδα πρέπει να αποκτήσει την προοπτική που της αξίζει.

Ομολογία Γερμανών

Για το πόσο δημοκρατική ήταν και είναι η ΕΟΚ/Ε.Ε. έχουμε γράψει στην έκδοσή μας ΑΣΚΕ-4. Παραθέτουμε ένα επιπλέον στοιχείο.

Ο μακροβιότερος καγκελάριος της Γερμανίας Χ. Κολ ομολογεί για ποιο λόγο δεν έκανε δημοψήφισμα για την καθιέρωση του ευρώ: «Ήξερα ότι δε θα κέρδιζα ποτέ ένα δημοψήφισμα (...) Θα το έχανα με επτά προς τρία (...) Ενήργησα σαν δικτάτορας.»!

Αυτά είπε σε συνέντευξή του ο Κολ το 2002, που έμεινε κρυμμένη στα συρτάρια επί 11 χρόνια και δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στη Daily Telegraph στις 9/4/2013!

Στο ΑΣΚΕ-4 εξηγούμε ότι το ευρώ καθιερώθηκε για να μεγαλώσει τις κοινωνικές ανισότητες, κυρίως υπέρ του μεγάλου γερμανικού κεφαλαίου. Όλοι οι λαοί ήταν βέβαιο ότι θα ζημιωθούν, λιγότερο απ' όλους ο γερμανικός και περισσότερο ο ελληνικός. Αν, λοιπόν, οι Γερμανοί θα ψήφιζαν, ακόμη και τότε, έτσι, τι θα έπρεπε να κάνουμε εμείς;

Αξίζει να ξαναρίξουμε μια ματιά σ' όλ' αυτά, μέρες που είναι, να θυμηθούμε πολλά και, μεταξύ αυτών, τις δηλώσεις του προέδρου των Γερμανών βιομηχάνων Henkel, με τις οποίες χαρακτηρίζει την Ε.Ε. «ευλογία θεού», χωρίς την οποία θα ήταν αδύνατο να επιβληθεί λιτότητα στην Ευρώπη.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

«Εγώ θέλω καλές τράπεζες. Δεν με νοιάζει αν είναι γαλλικές, ιταλικές ή αμερικανικές», απάντησε ο διαβόητος Προβόπουλος στη Βουλή (10/4/2013) για το αν ανησυχεί για το ενδεχόμενο αφελληνισμού των τραπεζών. Δεν είπε όμως όλη την αλήθεια, επειδή από την ευρωζώνη μόνο γερμανικές τράπεζες ή δορυφορικές τους μπορούν ν' αρπάξουν τις ελληνικές. Ούτε οι γαλλικές μπορούν, αφού η Credit Agricole (Εμπορική) και η Societe Generale (Γενική) έφυγαν άρον-άρον από την Ελλάδα με τεράστιες ζημιές, καθώς και η πορτογαλική Milenium, ούτε οι ιταλικές τράπεζες, που έχουν τεράστια διαρροή καταθέσεων και αρκετές είναι στα πρόθυρα χρεοκοπίας, όπως πρόσφατα η Monte dei Paschi.

Γιατί βαθαίνει η κρίση;

Η απληστία των ιδιωτών τραπεζιτών και των γκόλντεν μπόις τους γέμισε με «φούσκες» όλο τον κόσμο κι έτσι χρεοκόπησαν τις τράπεζές τους, προκαλώντας την παγκόσμια οικονομική κρίση. Πρόλαβαν, βέβαια, ν' αποκομίσουν μυθώδη ποσά ως προσωπικές αμοιβές.

Οι ΗΠΑ, για να σώσουν τις τράπεζές τους, τις χρηματοδοτούν, «κόβοντας» πληθωρικό δολάριο. Στην ευρωζώνη η Γερμανία επέβαλε τη χρηματοδότησή τους από τους φορολογούμενους, είτε χωρίς αλλαγή ιδιοκτησίας είτε με πώλησή τους σε ιδιώτες μετά από πρόσκαιρη κρατικοποίησή τους. Την Κύπρο την έχει οδηγήσει στην καταστροφή, ανατρέποντας κάθε κανόνα της Ε.Ε. και της ευρωζώνης, **δημεύοντας τις καταθέσεις**, για να «εξυγιανθούν» οι τράπεζές της, μέτρο που θέλει να εφαρμόσει και στις άλλες χώρες πλην του εαυτού της και των βόρειων υποτακτικών της, ώστε να επωφεληθεί από τη διαρροή καταθέσεων προς τις τράπεζές τους. Έτσι η κρίση συνεχώς βαθαίνει.

Με τα χρήματα του ελληνικού λαού

Οι ελληνικές τράπεζες έως το 2009 εμφάνιζαν τεράστια κέρδη. Από το 2010, όμως, άρχισαν να έχουν ζημιές, λόγω των μνημονίων, που προκάλεσαν αύξηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων, επειδή αυξήθηκαν η ανεργία και τα λουκέτα και μειώθηκαν δραματικά τα εισοδήματα. Επέβαλαν επίσης δύο αλλεπάλληλα «κουρέματα» ελληνικών ομολόγων (PSI) το 2011 και το 2012, που μεγάλο μέρος τους κατείχαν ελληνικές τράπεζες, ενώ η κατάσταση της χώρας έχει προκαλέσει φυγή των μεγαλοκαταθετών στο εξωτερικό. Οι καταθέσεις των μικροκαταθετών έτσι κι αλλιώς μειώνονται δραστικά ή μηδενίζονται από τα αλλεπάλληλα χαράτσια, που έχει επιβάλει η ξένη κατοχή. Έτσι οι τράπεζες δεν έχουν ρευστά διαθέσιμα για να χρηματοδοτούν παραγωγικές δραστηριότητες. Αν δεν έχουν χρεο-

κοπήσει ακόμη, αυτό οφείλεται στο ότι απομυζούν τους Έλληνες φορολογούμενους με τις κρατικές εγγυήσεις που τους δίνουν οι κατοχικές κυβερνήσεις, δηλ. ρευστά και ομόλογα, που ανέρχονται μέχρι σήμερα σε 168 δις, χωρίς να υπολογίζονται τα 50 δις των ανακεφαλαιοποιήσεων! Μόνο με τις κρατικές εγγυήσεις δανείζονται από την ΕΚΤ. Εκτός από τις εγγυήσεις, στις πλάτες του ελληνικού λαού έχουν φορτώσει, με πρωταγωνιστή τον Προβόπουλο, τις «κακές» τράπεζες, δηλ. τα χρέη και τις υποχρεώσεις της Proton Bank του Λαυρεντιάδη, της ΑΤΕ (την «καλή» τη χάρισαν στο Σάλλα) και πρόσφατα του ΤΤ (η «καλή» του τράπεζα θα πουληθεί).

Οι συγχωνεύσεις και η ανακεφαλαιοποίηση

Στην Ελλάδα ευνόησαν τις συγχωνεύσεις των ιδιωτικών τραπεζών (Πειραιώς-ΑΤΕ, ΑΛΦΑ-Εμπορική), επειδή α) οι μεγαλομέτοχοί τους μπορεί ανά πάσα στιγμή να τις πουλήσουν, όπως έκανε ο Λάτσης με την Eurobank, β) απορροφούν «καλές» κρατικές και γ) δεν έχουν σημαντικά περιουσιακά στοιχεία. Οι ιδιωτικές τράπεζες δεν αποτελούν κρίσιμο μέγεθος για τους ξένους. Οι ξένοι θέτουν ως όρο για την παραμονή τους στα χέρια των ιδιωτών να βάλουν οι ιδιώτες το 10% της επανακεφαλαιοποίησης, δηλ. 5 δις για όλες τις τράπεζες. Θυμίζουμε ότι, σύμφωνα με την ευρωσυνθήκη, η συγχώνευση σημαντικών επιχειρήσεων και η κρατική χρηματοδότησή τους αντιβαίνει στον «ελεύθερο και ανόθευτο ανταγωνισμό». Όμως ποια συνθήκη και ποια Ε.Ε.; Τους κανόνες ορίζει ο ισχυρός! Αυτό το χώνεψαν ακόμα και οι εγχώριοι υποτακτικοί τους, όπως οι νταβατζήδες με τα ΜΜΕ τους, ένθερμα μνημονιακά φερέφωνα των συγχωνεύσεων, επειδή τα συντηρούν μόνο με δανεικά, αλλιώς θα τα είχαν κλείσει. Ασπάζονται το ρητό Στουρνάρα «Οικονομία χωρίς μνημόνιο σημαίνει επιστροφή στη δραχμή...». Γι' αυτό όλοι αυτοί αποσιωπούν το αντίθετο.

Η Εθνική Τράπεζα

Η Εθνική Τράπεζα είναι κάτι περισσότερο από μία απλή εμπορική τράπεζα. Υπήρξε ένα σύμβολο ανάπτυξης για τη χώρα από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής της το 1841 και, μάλιστα, είχε το προνόμιο έκδοσης του νομίσματος έως το 1928.

Η Εθνική διαθέτει σημαντικά περιουσιακά στοιχεία και η συγχώνευσή της με τη Eurobank θα δημιουργούσε μια τράπεζα-γίγαντα, με ενεργητικό σχεδόν όσο το ΑΕΠ της Ελλάδας, με κυρίαρχη έως ηγετική θέση στην Ελλάδα και τα Βαλκάνια, που θα κατείχε σημαντικά τραπεζικά μερίδια αγοράς και θα ήταν ανάμεσα στις 20 μεγαλύτερες ευρωπαϊκές τράπεζες.

Η Εθνική δεν έχει μεγαλομέτοχο. Τις περισσότερες μετοχές της κατέχουν ασφαλιστικά ταμεία, η Εκκλησία, ιδρύματα και κληροδοτήματα, καθώς και ιδιώτες επενδυτές. Τα ασφαλιστικά ταμεία (ΙΚΑ, Ο.Α.Ε.Ε. κ.λπ.) που μετέχουν (16% με μετοχές ονομαστικής αξίας 150 εκ.) έχουν χάσει περί τα 70 εκ. από το τέλος του 2012, λόγω πτώσης των μετοχών της Εθνικής στο Χρηματιστήριο, που θυμίζει μέρες του 1999. Θα χάσουν τις μετοχές τους, αν η Εθνική περιέλθει στο ταμείο χρηματοπιστωτικής σταθερότητας (ΤΧΣ), εφόσον η τράπεζα δε βρει το 10% της επανακεφαλαιοποίησης, αδυνατώντας να πληρώνουν συντάξεις μετά και τα «κουρέματα».

Δε θέλουν τη συγχώνευση, όμως, οι ξένοι τραπεζίτες και οι Γερμανοί, που θέλουν να ελέγχουν την Εθνική, επειδή κατέχει περιουσία. Είπαν απροκάλυπτα ότι τόσο μεγάλη τράπεζα δύσκολα μπορεί να πουληθεί. Γι' αυτό οι τρωϊκανοί απαγόρευσαν με διάφορα προσχήματα τη συγχώνευση, εξευτελίζοντας πλήρως το θλιβερό Σαμαρά, που θριαμβολογούσε γι' αυτή, ότι θα φέρει ρευστότητα και ανάκαμψη. Πρωθυπουργός υπό πλήρη κηδεμονία της νέας κατοχής!

Στη μεθόδευση των τρωϊκανών συμμετέχει και ο διαβόητος Προβόπουλος, ο οποίος μια εβδομάδα πριν από την απαγόρευση των τρωϊκανών εμφανιζόταν στη ΝΕΤ ως υποστηρικτής της συγχώνευσης. Όπως κατήγγειλε ο σύλλογος υπαλλήλων της

Εθνικής Τράπεζας, η Τράπεζα της Ελλάδας δε δίνει άδεια για συμμετοχή των ιδιωτών επενδυτών στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της ΕΤΕ, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει ευχέρεια συμμετοχής και των παλαιών μετόχων σε ποσοστό 10% επί της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου. Κάτι που αποτελεί προϋπόθεση για τη διατήρηση της Τράπεζας υπό ελληνικό έλεγχο. Τα ασφαλιστικά ταμεία, ακόμη κι αν είχαν χρήματα για την επανακεφαλαιοποίηση, που δεν τα έχουν, θα είχαν συμμετοχή στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, που δε θα μετρούσε στο όριο του 10% που απαιτείται για την ιδιωτική συμμετοχή, λέει ο Προβόπουλος, καθώς πρόκειται για κρατική συμμετοχή, άρα κρατική ενίσχυση κι αυτό το απαγορεύει το μνημόνιο! Στην Εθνική «θυμήθηκαν» την απαγόρευση των κρατικών ενισχύσεων, ενώ στις ιδιωτικές τις επιτρέπουν!

Θέλουν να κρατικοποιηθεί η Εθνική και μετά να πουληθεί το 20% έως 25% σε ξένους, για να ελέγχουν αυτοί πλήρως την οικονομία. Αν αυτό πραγματοποιηθεί, θα ξεπεράσει ακόμα και την περίοδο της προηγούμενης γερμανικής κατοχής (1941-1944), οπότε έγιναν πολλές προσπάθειες για να λεηλατηθεί η περιουσία της Εθνικής Τράπεζας από τους Ναζί και τους συνεργάτες τους. Οι υπάλληλοι της Τράπεζας και τα στελέχη της έδωσαν αγώνες τότε για να το αποτρέψουν.

Θα πέσει τώρα με τη νέα κατοχή;

Δύο σημαντικές εκδηλώσεις

Στις 24 Απριλίου, επέτειο του ιστορικού ΟΧΙ του κυπριακού ελληνισμού στο Σχέδιο Ανάν, η **Συντονιστική Επιτροπή Υποστήριξης Αγώνα για Ελεύθερο Κύπρο (ΣΕΥΑΕΚ) και το σωματείο Συμπαραστάση Αγώνα Κύπρου (ΣΑΚ)**, με την υποστήριξη της Ένωσης Κυπρίων Ελλάδας, διοργάνωσαν εκδήλωση στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών με θέμα «**Ο στραγγαλισμός της Κύπρου προοίμιο για νέο Σχέδιο Ανάν;**»

Κύριος ομιλητής ήταν ο υποψήφιος Πρόεδρος της Κύπρου Γιώργος Λιλλήκας, ο οποίος έκανε μια εμπεριστατωμένη ανάλυση του Κυπριακού σε συνδυασμό με την οικονομική κρίση. Μίλησαν επίσης ο βουλευτής Αμμοχώστου Νίκος Κουτσού, ο Πρόεδρος της ΣΕΥΑΕΚ Μ. Μηλιαράκης και το μέλος της Γ. Καραμπελιάς. Συντόνισε ο στρατηγός Δ. Αλευρομάγειρος, πρόεδρος του ΣΑΚ.

Στις 9 Μαΐου, επέτειο συντριβής του ναζισμού μια **Επιτροπή Πρωτοβουλίας μελών του Συνδέσμου Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων Αντιστασιακών (ΣΦΕΑ) 1967-1974** διοργάνωσε ημερίδα στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων με θέμα «**Κρίση και δημοκρατική νομιμότητα**».

Μίλησαν ο Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης κ. Παύλος, οι πανεπιστημιακοί Κατρούγκαλος Γιώργος και Κουζής Γιάννης, οι νομικοί Μπελαντής Δημήτρης και Κουρής Βαγγέλης, ο δημοσιογράφος Ξυδάκης Νίκος και η εκπαιδευτικός Αριστοπούλου Αλκυώνη.

Παρεμβάσεις έκαναν εκπρόσωποι της Βουλής, της ΑΔΕΔΥ, του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας, της Ομοσπονδίας Αστυνομικών, της ΣΕΥΑΕΚ, της Εαμικής Αντίστασης, της ΕΜΙΑΝ, των ΑΣΚΙ κ.λπ.

Και οι δύο εκδηλώσεις ήσαν μαζικότερες και το επίπεδο της συζήτησης υψηλότερο.

«Τον κρατάμε από πουθενά;»

Γράφτηκε («δημοκρατία»), με αφορμή την αποδήμηση ενός βορειοελλαδίτη επιχειρηματία, από τους λιγοστούς καλόφημους και σοβαρούς, του Εφραίμογλου, και το αναπαραγάγουμε, μια που κανείς δεν το διέψευσε ούτε διαμαρτυρήθηκε:

Στην περίοδο της μητσοτακικής τριετίας (1990-93) ο Εφραίμογλου εξελέγη βουλευτής της Ν.Δ., λόγω του κύρους του σκέφτηκαν να τον υπουργοποιήσουν, αλλά η ιδέα απορρίφθηκε, διότι μετά από ενδελεχή... έρευνα αποδείχθηκε ότι «δε μπορούσαν να τον κρατούνε από πουθενά»(!)...

Από τη «ΜΑΝΩΛΑΔΑ» στο ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗ

Τα γεγονότα του περασμένου μήνα στη Μανωλάδα της Ηλείας, όταν δύστυχοι Πακιστανοί διαμαρτυρόμενοι για απλήρωτη εργασία σε φυτεία φράουλας του (Κεφαλονίτη) Βαγγελάτου πυροβολήθηκαν (!) από μπράβους του, αποκάλυψαν σε όλο το μεγαλείο του **το πρώτο (χρονικά) αίτιο της μάστιγας των λαθρομεταναστών**, με τα καταλυτικά για την κοινωνία και τη χώρα μας αποτελέσματα. Στην περιοχή εκείνη υπάρχουν 7.000 μετανάστες, που διατελούν υπο την ηγεσία του προέδρου των Πακιστανών στην Ελλάδα Τζαρέτ Ασλάμ, του Πακιστανού Προξένου και της ΚΕΕΡΦΑ του Π. Κωνσταντίνου, των τροτσκιστών(...), σε 2.000 Έλληνες κατοίκους και, κατά σύμπτωση (;), συμφωνούν με επίσημα στοιχεία που ανεβάζουν τη συμμετοχή των μεταναστών στον τουριστικό τομέα 7 στους 2 Έλληνες!

Το πρώτο αυτό (χρονικά) αίτιο ήταν (και διατηρείται) η δημιουργία εφεδρικού στρατού

εργασίας, ώστε να μειωθούν μέχρι εκμηδενισμού οι μισθοί σε όλες τις χειρωνακτικές εργασίες, κάτι που επεκτάθηκε σε όλους τους τομείς, με αφορμή την κρίση και τα κατορθώματα Γιωργάκη, τρόικας και Γερμανίας. Επωφελούμενοι οι γνωστοί «εργολάβου» πάσης φύσεως σε όλους τους τομείς, με προστάτες όλους, σχεδόν, τους πολιτικούς, που υποτίθεται ότι εκπροσωπούν τα συμφέροντα του ελληνικού λαού. Και ως έσχατη απόδειξη η προτροπή της βουλευτού του ΣΥΡΙΖΑ στην Ηλεία «μη χτυπάτε τη φράουλα», σε όσους διαμαρτύρονταν για τους πυροβολισμούς...

Και τώρα έρχεται ο Ρουπακιώτης, με την κάλυψη ΔΗΜΑΡ, ΠΑΣΟΚ και...ΣΥΡΙΖΑ, να μας προσφέρει το «αντιρατσιστικό» νομοσχέδιο, για να προστατεύσει και τους άλλους αίτιους του καταστροφικού φαινομένου.

(Αναλυτικά θα υπάρχει άρθρο στα Επίκαιρα κείμενα στην ιστοσελίδα μας)

Περικλής Ροδάκης

Στις 19 Απριλίου έφυγε από κοντά μας, πλήρης ημερών, ένας σπουδαίος αγωνιστής και διανοούμενος της αριστεράς, ο Περικλής Ροδάκης.

Γεννημένος στα Καλάβρυτα το 1923, εντάχθηκε στην Εθνική Αντίσταση κατά του Άξονα. Τη συμμετοχή του αυτή την πλήρωσε με καταδίκη σε θάνατο το 1947 και πολύχρονη φυλάκιση κατά τη διάρκεια του μετεμφυλιακού καθεστώτος.

Η χούντα τον συλλαμβάνει και πληρώνει για δεύτερη φορά για τις ιδέες του με πολύχρονη φυλάκιση, συμπληρώνοντας 20 συνολικά χρόνια από τη ζωή του στη φυλακή.

Χωρίς, φυσικά, πανεπιστημιακές σπουδές, χάρη στις τεράστιες διανοητικές του ικανότητες, αυτομορφώθηκε στη φυλακή και ξεκίνησε ένα γιγαντιαίο συγγραφικό έργο: ιστορία, μυθολογία, πολιτική, οικονομία, κοινωνιολογία, λογοτεχνία κ.λπ., ταυτόχρονα με μεταφράσεις.

Ο Περικλής προσέφερε έναν άλλο τρόπο σκέψης, χωρίς ιδιοτελείς σκοπιμότητες, χωρίς κομματικές παρωπίδες, πάντα τεκμηριωμένα με τρόπο που δεν μπορούσες να διαφωνήσεις σε τίποτα. Γι' αυτό ήταν ενοχλητικός τόσο για την εκάστοτε εξουσία όσο και για τις κομματικές γραφειοκρατίες. Κι όταν τα τελευταία χρόνια μεγάλο μέρος της αριστεράς έχανε τον πατριωτικό της χαρακτήρα, προσαρμοζόμενη λιγότερο ή περισσότερο στο σύστημα της εξάρτησης, αυτός δεν επηρεάστηκε και ο κόσμος τον αντάμειψε: το αναγνωστικό του κοινό έσπασε τα όρια της αριστεράς και απλώθηκε σε όλο το ιδεολογικοπολιτικό φάσμα. Ενδεικτική η βράβευσή του από την Ένωση Ποντίων Καλλιθέας.

Νίκος Παππάς

Στις 9 Απριλίου οι συναγωνιστές του συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία το ναύαρχο Νίκο Παππά, έναν άνθρωπο με μεγάλη συμβολή στον αντιδικτατορικό αγώνα.

Ο Ν. Παππάς, μνημένος στο Κίνημα του Ναυτικού, ήταν κυβερνήτης του αντιτορπιλικού «ΒΕΛΟΣ» και τη μέρα που θα εκδηλωνόταν το Κίνημα, τέλη Μαΐου 1973, βρισκόταν σε άσκηση του ΝΑΤΟ νοτιοδυτικά της Πελοποννήσου. Όταν έγινε γνωστό ότι το Κίνημα είχε προδοθεί, βρέθηκε στο δίλημμα: να παραδοθεί ή να στασιάσει; Απόφαση καθόλου εύκολη, γιατί δε διακινδύνευε μόνο τη δική του ζωή, αλλά και ολόκληρου του πληρώματος, 250 εικοσάχρονων παιδιών.

Τελικά αποφάσισε να στασιάσει, οδηγώντας το πλοίο στο λιμάνι Φιουμιτσίνο κοντά στη Ρώμη, με τη συμπαράσταση του πληρώματος, που του είχε τυφλή εμπιστοσύνη. Στην Ιταλία ζήτησαν πολιτικό άσυλο και, καταδικασμένοι σε θάνατο από τη χούντα, με συνεντεύξεις απέδειξαν στη διεθνή κοινή γνώμη ότι η χούντα δεν είχε την υποστήριξη όχι μόνο του λαού, αλλά ούτε των Ενόπλων Δυνάμεων. Ακολούθησε το Πολυτεχνείο 6 μήνες αργότερα, η προδοσία της Κύπρου και, υπό τη διαρκή 7χρονη δράση των αντιστασιακών οργανώσεων, η χούντα κατέρρευσε.

Δείγματα της στάσης του ο Ν. Παππάς έδωσε από τις πρώτες μέρες της δικτατορίας, όταν του ανέθεσαν να μεταφέρει εξόριστους στη Γυάρο. Η συμπεριφορά του προς τους κρατούμενους ήταν άψογη, ενώ προς τους συνοδούς χωροφύλακες σκαιά, υποχρεώνοντάς τους μέχρι και να αφοπλιστούν!

Δημοσιεύτηκε
613 28/4/2013

ΚΑΘΑΡΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΚΑΤΟΧΗ

Θα μας επιτραπεί να ξεκινήσουμε με τούτο, κι όσοι μας ξέρουν καταλαβαίνουν ότι δεν είναι για να ευλογήσουμε τα γένια μας. Όταν το 2001 όλοι πανηγύριζαν για την επιτυχία του «εθνικού στόχου», το ΑΣΚΕ προειδοποιούσε:

«Η κατάργηση του εθνικού νομίσματος και η καθιέρωση του ευρώ αφαιρούν και τυπικά το δικαίωμα στη χώρα μας να έχει εθνική οικονομία προς όφελος του ελληνικού λαού. Θα αποφασίζει η ΕΚΤ και το διευθυντήριο της κοινότητας.

Οι συνέπειες θα γίνουν σύντομα ορατές. Συρρίκνωση της εναπομείνας ελληνικής παραγωγής, αύξηση τιμών, ελλειμμάτων, δημόσιου χρέους, δανεισμού, φορολογίας και ανεργίας, καθώς και μείωση πραγματικών μισθών και κοινωνικών δαπανών.

Η διαφαινόμενη πλέον, λόγω ΟΝΕ, δυσκολία πληρωμής των υποχρεώσεων του Δημοσίου μάς φέρνει πιο κοντά στην τύχη της Αργεντινής». (Ανακοίνωση 28/12/2001)

Οι πολλοί δεν άκουσαν ποτέ την προειδοποίηση, λόγω του δεδομένου αποκλεισμού μας από τα συστημικά ΜΜΕ, αλλά και όσοι την άκουσαν δεν έδωσαν σημασία, αφού «δεν ακουγόταν ευχάριστα στ' αυτί τους».

Οι αυταπάτες οδήγησαν εδώ. Τα υπενθυμίζουμε γιατί όσο συνεχίζονται οι αυταπάτες ο κατήφορος δεν θα έχει τελειωμό. Δεν σκοπεύουν να σταματήσουν ποτέ και πουθενά. Αφού πήραν τα χρήματά μας, αφού κατέλυσαν (και τυπικά) την εθνική μας κυριαρχία, αφού υποθήκευσαν (δηλαδή, άρπαξαν ήδη) τον φυσικό μας πλούτο (από το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο μέχρι τον χρυσό), τώρα παίρνουν και τις τράπεζες, ώστε οι εναπομείνσες καταθέσεις μας να μεταφερθούν στη Γερμανία, δίπλα στα κλοπιμαία της προηγούμενης γερμανικής

κατοχής. Στο σχέδιο ακολουθούν τα σπία και τα χωράφια μας, άλλωστε τότε μας είχαν επιτάξει και τις κατοικίες. Τα μυαλά τους ίδια παραμένουν. Η οικονομική μας εκμετάλλευση δεν είναι το τελευταίο μέρος του σχεδίου τους. Δεν διδάσκονται από την Ιστορία και οδηγούνται σε μια τρίτη παγκόσμια ήττα.

Εν τω μεταξύ, εμείς; Βεβαίως, «τη Ρωμισούνην μην την κλαις», αλλά όσο ταχύτερα απελευθερωθούμε ως έθνος και ως κοινωνία τόσο μικρότερο θα είναι το κόστος της κατοχής. Εμπιστευόμαστε μόνο καθαρά πρόσωπα, για να μη διαπιστώσουμε πάλι κάποια στιγμή ότι «επικεφαλής μας βαδίζει ο εχθρός μας». Δεν εμπιστευόμαστε αυτούς που τώρα ξύπνησαν (ας και τότε δεν καταλάβαιναν) και μας παριστάνουν τους αντευρωπαϊστές και αντισυστημικούς, προβαλλόμενοι από τα συστημικά ΜΜΕ.

Να συμφωνήσουμε στα βασικά, για τα οποία απαιτούνται καθαρές θέσεις, για να ξέρουμε πού πάμε και να μη βιώσουμε ξανά την αποτυχία και την απογοήτευση. Ο κατακτητής ποτέ δεν εγκαταλείπει τις κατακτήσεις του οικειοθελώς. Όσοι αναζητούν λύση, ή έστω κάποια ανάσα, εντός ΕΕ, μας θυμίζουν όσους θεωρούσαν ότι έπρεπε να συμμετάσχουμε στον «εκδημοκρατισμό» του Παπαδόπουλου (κάτι καλό σημαίνει που φέτος συζητήθηκε πολύ η επάρκτος 21η).

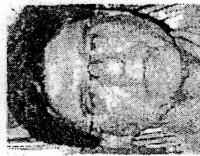
Πράξη πρώτη: η αποχώρησή μας από την ΕΕ και το ευρώ της. Αυτό δεν σημαίνει ότι διακόπουμε σχέσεις. Δεν συμφέρει ούτε αυτούς ούτε εμάς. Εμείς θα μπορούμε, ως ανεξάρτητη χώρα πλέον, να αποκαταστήσουμε σχέσεις με όλες τις χώρες του κόσμου (και με την ΕΕ) στη βάση του αμοιβαίου οφέλους. Θα το επιδιώξουν και αυτοί. Θα προτιμήσουν να κερδίζουν λιγότερα παρά τίποτα.

Η πράξη αυτή θα είναι ενταγμένη σε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο ανάπτυξης της παραγωγής, αντιμετώπισης του χρέους και του δανεισμού, εθνικοποίησης του τραπεζικού συστήματος και περιορισμού της κίνησης των κεφαλαίων κ.λπ., παράλληλα με την προώθηση της εθνικής μας ακεραιότητας, των δημοκρατικών μας θεσμών και του πολιτισμού μας.

Νίκος Καργόπουλος

Μέλος της Εκτελεστικής
Επιτροπής του Αγώνα
Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας
(ΑΣΚΕ)

Μνημόνια, δημοκρατική νομιμότητα και Ακροδεξιά

ΤΟΥ
**ΝΙΚΟΥ
ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΥ**
Μέλους της Εκτελεστικής
Επιτροπής του Αγωνιστικού
Σοσιαλιστικού Κόμματος
Ελλάδας (ΑΣΚΕ)

Ο ελληνικός λαός ζει συνεχώς σ' ένα κλίμα πολιτικών διακρίσεων. Μετά τον εμφύλιο οι νηπιμένοι ήταν «μιάσματα». Επί χού-ντας as μη συζητούμε.

Μετά τη μεταπολίτευση το κυβερνών κόμμα της ΝΔ είχε το προνόμιο στα ρουσφέτια. Με το ΠΑΣΟΚ η διαφθορά γενικεύτηκε και, το χειρότερο, έγινε αποδεκτή από μεγάλο μέρος της κοινωνίας. Μετά την ένταξη μας στην ΕΟΚ οι ευρωπαϊστές είχαν προνομιακή μεταχείριση στη διανομή των ευρωπαϊκών προγραμμάτων.

Το σύστημα εξουσίας στην Ελλάδα είναι τόσο ισχυρό και υποστηρίζει τόσο μεγάλα συμφέρο-

ντα, ώστε δεν περιορίζεται στον έλεγχο της κυβέρνησης. Για να επιβάλει την πολιτική των Μνημονίων, υποδεικνύει και τρόπους αποτελεσματικής αντίδρασης σ' αυτήν την πολιτική. Ένας από αυτούς είναι η ενίσχυση της Χρυσής Αυγής, ώστε να εκφράσει κάποιες κατηγορίες αγανακτισμένων πολιτών, τους πιο καθυστερημένους πολιτικά. Νεοναζιστές μπορεί να είναι το 0,29% που πήρε η Χρυσή Αυγή το 2009, όχι βέβαια το 7% του 2012. Πολλοί πέφτουν στην παγίδα να εναντιώνονται σε ό,τι υποστηρίζει η Χρυσή Αυγή. Αλλά το ζήτημα με την Ακροδεξιά γενικό-τερα δεν είναι τι λέει, αλλά τι επιδιώκει και επιδιώκει τα ακριβώς αντίθετα από αυτά που διακηρύσσει. Η προδοσία της Κύπρου ή.χ. συνοδεύταν από κορώνες υπερ-πατριωτισμού. Στην Ακροδεξιά έχουν αναθέσει τον ρόλο να προβάλλει κάποιες σωστές θέσεις, ώστε δημοκρατικοί πολίτες να διαστάζουν να τις υποστηρίζουν, για μιν ταυτιστούν μαζί της. Για να α-

ντιμετωπιστεί, λοιπόν, η Χρυσή Αυγή, πρέπει να αποκαλυφθεί όχι μόνο το απάνθρωπο πρόσωπό της, αλλά κυρίως η υποκρισία της. Μάλλον, όμως, δεν αρκούν ούτε αυτά. Πρέπει να αναζητήσουμε και τις ευθύνες, όσων σήμερα την αντιπαλεύουν. Οι περισσότεροι έλληνες πολίτες έχουμε υπάρξει θύματα των πολιτικών διακρίσεων που αναφέραμε στην αρχή του άρθρου, αλλά κάποιοι που σήμερα αντιστούν για την άνοδο της Ακροδεξιάς, σε κάποιες φάσεις δέχθηκαν ή και επεδίωξαν να είναι οι στυγερές ευνοούμενες, δηλ. μέ-ρος του συστήματος.

Πολλοί υποστηρίζουν τη συμμετοχή μας στην Ε.Ε., που είναι ο τρόπος υποταγής της χώρας μας στη Νέα Τάξη. Πολλοί καταγγέ-λουν (ορθώς) τον αντιδημοκρατι-κό χαρακτήρα της Ακροδεξιάς και την αντιδημοκρατική συμπεριφο-ρά της σημερινής κυβέρνησης (Χαλκιδική κ.λπ.), αλλά οι ίδιοι α-ναπαύουν μονοκομματικά και αυ-ταρχικά καθεστώτα. Πολλοί υπερ-

βάλλουν σε μειοδοσία στα εθνικά μας θέματα και κλείνουν τα μάτια μπροστά στους τεράστιους κινδύνους που εγκυμονεί η ανεξέλεγκτη παρουσία εκατομμυρίων ξέ-νων στην Ελλάδα.

Όλ' αυτά δίνουν τη δυνατότητα στη Χρυσή Αυγή να απευθύνεται σ' όσους δεν γνωρίζουν ή δεν μπορούν να κατανοήσουν και να εμφανίζεται ότι δεν έχει σχέση με το σύστημα εξουσίας, ότι αγωνί-ζεται υπέρ της πατρίδας και του ελ-ληνικού λαού, που συνθλίβεται α-πό τα Μνημόνια.

Αυτό που σήμερα έχει ανάγκη ο τόπος είναι η συστράτευση για ένα μεγάλο Κίνημα. Εθνικής και Κοινωνικής Απελευθέρωσης, που να επιδιώκει την αποχώρηση από την Ε.Ε. και το ευρώ της και την κατοχύρωση της εθνικής μας κυ-ριαρχίας, την ανάπτυξη και τον έ-λεγχο της παραγωγής και των προϊόντων της από την κοινωνία, τη διεύρυνση και εμπάθυνση της δημοκρατίας και την προάσπιση του πολιτισμού μας.